

ЮЗУ – докторант в челната петица на „Мисия Успех” на Космополитън България

Докторант Александра Ковачева от Факултета по педагогика, Катедра „Педагогика” е един от финалистите в конкурса на Съюза на учените в България – клон Благоевград в категория редовни докторанти. В края на 2013 година стартира конкурс за млади учени, за най-добра публикация за 2013 година (периода ноември 2012 – ноември 2013 година). Младият учен участва със статия на тема „Училищни мрежи за обучение в Англия: условие за развитие”. Александра Ковачева спечели призовата Втора награда – парична награда и едногодишен абонамент на списание „Наука”.

Тя е млада, умна и успешна. Обича да променя посоката на мислене у хората, активно участвайки в екоинициативи, освен това доброволчеството е в кръвта ѝ. Докторант е в Югозападен университет „Неофит Рилски” Благоевград по Теория на възпитанието и дидактика във Факултета по педагогика. Пише дисертация, свързана със самотата при децата. Казва, че по този проблем няма достатъчно данни у нас или поне съществуващите не отразяват изцяло социалнопедагогическите аспекти на самотата и самотността при малчуганите.

Александра Ковачева почти на шега решила да участва в най-новия конкурс на сп. „Космополитън“ България – „Мисия Успех“ за млади, успешни и изявени жени. Категорията „Личен и академичен успех“ напълно отговорила на очакванията ѝ и...влязла в челната петица с други успели момичета. Преборили общо 100 кандидатки от цялата страна. „Всичко стана почти на шега. Когато ми се обадиха по телефона от Космополитън, много се зарадвах. Сред първите пет съм, това са хора от цялата страна.

Александра е получила от престижното списание професионална фотосесия, срещи с известни личности, сред които Ива Екимова, Левон Хампарцумян, Детелина Стаменова – гл. редактор на българското издание и др., има и много предметни награди. Историята на младата дама е публикувана в списанието, заедно с останалите пет финалистки.

„Виждам се успешна и в бъдеще – както в личен, така и в академичен план“, сподели едно от лицата на „Космополитън“ България Александра Ковачева.

Митинца Бургас. Явих се на три шеста и десетина дни след това ми се обадиха, че съм одобрена за интервю. Не можех да повярвам, но и не смеех да се радвам! За да започна като инспектор, трябваше да премина 7-месечен курс на обучение на 250 km. от Бургас. Трябваше да съм далеч от децата си и да ги виждам само събота и неделя. Сърцето ми се късаше и бях на ръба да се откажа.

Точно през тези дни на размисъл, съвбата ме срещна с хора, които преди години са били в моето положение и са избрали семейството пред кариерата. Точно те ме накараха да проумея, че децата растат и след две-три години няма да имат такава нужда от мен. Може би това е моят шанс, защото птичката веднъж каца на рамото и може би след това цял живот ще съжалявам.

Така с много болка и съзри изкарах 7 - месечния курс на обучение за инспектори. Макар и трудно в началото, всичко завърши с щастлив край за мен. В момента имам най-интересната и в същото време отговорна работа. Работя на граница, срещам се с много и различни хора. Продължавам да се уча с всеки изминал ден – ходя по семинари и обучения.

През тази година ще навърша 30. За мен това е преломен период – още от сега анализирам успехите и провалите си, възможностите, които съм пропуснала и последициите от това. Етан, на който се прави генерална равностойка. Обръщам се назад – там са 10 активни години. Знам, че чашата е едновременно наполовина пълна и наполовина празна. И преосмисляйки живота си дотук, продължавам по същия тип, защото знам, че той е правият, въпреки неизбежните лъкатушения.

Важното е да имаме цел в живота, така виждаме смисла да живеем и да се борим, да сме щастливи и енергични. Винаги съм имала цели, които съм следвала, така знам какво искам и не се лутам в нищото. Доволна съм от резултатите досега. Това е моят личен успех, надявам се след време, следвайки целите си, да мога да споделя професионален опит и успехи.

Александра Ковачева, 26, Благоевград

Последните години ми се случиха неща, които ме накараха да повярвам, че мечтите наистина се сбъдват! За това обаче е нужна воля, стремеж, вيرا в себе си и не на последно място – положителна нагласа и отношение към хората и случващото се. Не веднъж съм чела ваши статии, в които давате съвети как една млада дама да бъде усмихната, успешна и красива. Това невероятно, не малко пъти, ме е карало да се замислям за себе си и пътя ми в живота, за това как да изгледам добре, как да комуникирам с хора и как най-добре да презентирам себе си. Смятам, че съм успешна в личен план, защото съм удовлетворена от постиженията си и от това, че се чувствам комфортно в тялото си в прък и преносен смисъл.

В Академичен план тази година беше изключително успешна за мен. След като завърших с отличен успех бакалавър Социална педагогика и магистратура по Образователен мениджмънт, миналата година реших, че искам да се явява на конкурс за докторанти. Въпреки че имаше хора, които се опитваха да ме накарат да се откажа (на най-малкото да се усъмня в успеха си, аз реших, че това е напълно възможно. И ето, днес съм докторант по Теория на възпитанието и дидактика. Темата на дисертацията ми е „Социалнопедагогически аспекти на самотата при деца от пречиствателна и начална училищна възраст“. Тя е породена от нарастващата самота сред най-малките и липсата на изследвания в България по този въпрос, както и от желанието ми да подпомяна педагогическите кадри и семейства да се справят с проблема. Факт е и първата ми статия по темата в годишник на университета.

Една от мечтите ми бе да участвам в проекта И това стана възможно. Първият написан от мен проект бе замислен и успешно реализиран. Подарихме велостойки на всички средни общообразователни училища в Благоевград, а велосътът в града бе възстановен. В последствие проекта бе и сред наградените от МОН. Не след дълго ме включиха в един младежки инициативен проект „STEP“ трансгранично сътрудничество България-Малдиви, който бе отово с насоченост към промотиране на екологичния начин на живот. Една от целите на проекта бе да създадем условия и стратегия за сътрудничество, опирайки се на възпитание, обучение, културни и природни забележителности на двете държави. Освен това нашата кауза бе насочена и към бизнес и оператори те, които да разработват нови еко продукти. По време на проекта имам възможност да бъда презентатор на различни теми. Поставахме и велостойки, информационни табели, маркирахме веломаршрути, професионално реших семинари и трансграничен образователен велотур. Мисля да не спирам активно да работя и да правя всичко, което е по възможностите ми, за да осигури както своето усъвършенстване, така и да направя хората и живота им малко по-добър. За мен е удоволствие да участвам доброволно в различни тип акции, започвам искам да се чувствам полезна и „чиста“ пред себе си. Човек трябва да прави каквото е възможно и да помисли за каквото може, та дори това да е минимално. За мен е важно да не губя интереса и да спреша си към съвършенство.